

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 11.423 van 21 mei 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 5 maart 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 april 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
"U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Dinka origine en afkomstig van Juba in het zuiden van Soedan. U bent Christen en deed ingenieurstudies. In 1990 verhuisde u naar Khartoum waar u werkte en nog een opleiding in computerwetenschappen volgde. Toen u in oktober 2003 uw familie in Juba bezocht, trof u uw ouders, echtgenote, kinderen en zus dood aan. Het huis was bovendien afgebrand. Omdat er een conflict aan de gang was tussen het Islamitische Noorden en het Christelijke Zuiden veronderstelt u dat uw familie door moslims vermoord werd. Bijgevolg kon u niet meer naar het Islamitische Khartoum terugkeren hoewel u er 13 jaar lang zonder enig probleem had verbleven. U besloot naar El Fasher te gaan in Darfur omdat daar voornamelijk Christenen wonen. In juli 2004 reikte het conflict tussen de Janjaweed en de rebellen, dat tot dan toe beperkt was gebleven tot de grensregio met Tsjaad, echter ook tot El Fasher. Eind 2004 werd u in El Fasher door een Janjaweed in de borst gestoken met een bajonet. Uw wonde werd gehecht en vervolgens ging u naar het vluchtelingenkamp van Abou Shouk. Omdat u er echter niet graag was en omdat het er onveilig was, verliet u het kamp in de loop van januari-februari 2006. U trok richting Libië waar u in de loop van augustus van datzelfde jaar aankwam. U werd er aan de grens opgepakt en naar een kamp in Kufra gebracht. Daar bleef u ongeveer 10 maanden, waarna u het wachten en de slechte behandeling beu was. U besloot naar de haven van Tripoli te vluchten waar u twee maanden later aankwam. Op 24 juli 2007 ging u aan boord van een schip richting

Europa. U meerde op 18 augustus 2007 aan in Zeebrugge en vroeg op 22 augustus 2007 asiel aan."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen."

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw beweerde Soedanese nationaliteit.

Vooreerst verklaart u een hoogopgeleide Dinka te zijn, geboren en getogen in Juba, in het zuiden van Soedan (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Gevraagd tot welke "section" of subgroep u behoort, antwoordt u echter dat de Dinka geen subgroepen hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt nochtans dat de Dinka opgesplitst zijn in meer dan 20 tribale groepen ("sections"), die op hun beurt verdeeld zijn in verschillende "subtribes". Gevraagd om andere etnische groepen uit het zuiden van Soedan op te sommen komt u na lang nadenken niet verder dan "Fur, Nubians, Kordofan en Nihilotics" (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Dit is zeer beperkt en bovendien zijn de "Nilotics" geen etnische groep op zich maar is het een verzamelnaam voor een aantal Nilotisch sprekende groepen, die onder andere in het zuiden van Soedan voorkomen, terwijl de Fur en de Nubians respectievelijk in het westen en het noorden van Soedan leven (zie landeninformatie). Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat de term "Nuba-people" soms gebruikt wordt om een aantal (Afrikaanse) etnische groepen aan te duiden die in de Nuba-regio in het zuiden van Soedan wonen. U gebruikte echter de term "Nubians" waarvan u als hoogopgeleide Soedanees zou moeten weten dat het Arabische stammen uit het noorden van Soedan betreft.

Voorts beweerde u Dinka te spreken maar gevraagd een aantal woorden naar het Dinka te vertalen bleek u enerzijds een aantal woorden niet te kunnen vertalen en bleek anderzijds de door u gegeven vertaling van de andere woorden niet overeen te stemmen met de woordenlijst waarover het CGVS beschikt (zie gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Hoewel niet kan uitgesloten worden dat u een dialect van het Dinka spreekt, is het opmerkelijk te noemen dat de door u gegeven vertaling in de verste verte niet lijkt op het standaard Dinka, en dient daarenboven vastgesteld te worden dat u een aantal woorden vertaalde naar het Akan-Twi, een taal die in Ghana wordt gesproken en niet in Soedan (zie landeninformatie). Bovendien vertaalde u het woord "Okra" als "Nkrumah", wat de naam is van de eerste President van Ghana (zie landeninformatie), wat het vermoeden versterkt dat u niet Soedanees maar Ghanees bent. Wat uw talenkennis betreft dient tot slot nog opgemerkt te worden dat u volgens uw verklaringen nauwelijks Arabisch spreekt terwijl u 13 jaar in Khartoum woonde. Gevraagd hoe u zich dan in het dagelijkse leven behield, antwoordde u dat u er enkel werkte en dat u voor de rest wel een beetje Arabisch kan ofwel beroep deed op een kennis om u te helpen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3-4), hetgeen zeer opmerkelijk is voor iemand van uw scholingsgraad in een Arabisch sprekende omgeving als Khartoum.

Verder bleek ook uw kennis van het conflict in het zuiden van Soedan ontoereikend. Zo bleef u nogal vaag over het begin van de oorlog en stelde u dat er altijd al rebellie was

geweest sinds de onafhankelijkheid van het land (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer specifiek de rebellie van X en het SPLM (Sudan People's Liberation Movement) begon, antwoordde u in "1985 of in de jaren 1990, weet het niet" (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Opmerkelijker is echter dat u buiten X geen leiders kan noemen van rebellenbewegingen die deelnamen aan dit conflict. Zelfs wanneer u even later uitdrukkelijk de namen van X en X werd gegeven, wist u niet over wie het ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 12). U wist evenmin wat "Anyar Nya" is (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Als vermeend Zuid-Soedanees zou u deze namen en begrippen nochtans moeten kennen en kunnen situeren (zie landeninformatie).

Voorts bleek ook uw algemene kennis van Soedan beperkt te zijn. Zo kon u de naam van de regerende partij niet geven en stelde u verkeerdelijk dat Al-Bashir in 1995 of 1996 president werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). U kon verder geen enkele minister in zijn regering opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Voorts verklaarde u dat de dag van de revolutie niet gevierd wordt in Soedan (zie gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl het in werkelijkheid een officiële feestdag betreft (zie landeninformatie). U verklaarde verder dat er ongeveer 26 deelstaten zijn maar u kon naast Noord-Darfur, Zuid-Darfur en West-Darfur enkel Khartoum, West Equatoria en Central Equatoria opnoemen. U voegde er aan toe dat de meeste namen van de deelstaten gegeven werden toen u al opgesloten was (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit laatste is echter incorrect daar de 26 deelstaten - met hun huidige namen - reeds werden ingevoerd in 1994 en de overgrote meerderheid ervan bovendien dezelfde naam draagt als de provincies en administratieve subeenheden in wiens plaats ze toen zijn gekomen (zie landeninformatie). De enige wijzigingen sinds 1994 betreffen West Kordofan, dat opgesplitst en toegevoegd werd aan Noord Kordofan en Zuid Kordofan, en Bahr al Jabal dat in 2005 de naam Central Equatoria werd gegeven, maar van deze naamsverandering was u wel degelijk op de hoogte. U biedt derhalve geen aannemelijke verklaring voor het feit dat u met uw opleidingsniveau niet meer deelstaten kan opnoemen.

Voorts verklaarde u dat de Soedanese valuta de dollar is, waarmee u al uw betalingen verrichtte (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of er ook een andere munteenheid is, antwoordde u "de Soedanese Dinar of zoiets", maar u wist niet wat die waard is. U gaat er ook van uit dat het altijd de Dinar is geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). In werkelijkheid werd de Soedanese dinar echter pas in 1992 ingevoerd en was daarvoor het Soedanese pond in omloop. In door het SPLM gecontroleerd gebied in het zuiden werd de dinar zelfs nooit ingevoerd (zie landeninformatie).

Tot slot legde u uiterst opmerkelijke verklaringen af betreffende het conflict in Darfur. Zo verklaarde u dat het een conflict betreft tussen enerzijds de Janjaweed, zijnde "zwarte Afrikanen die moslim zijn en steun krijgen van Khartoum", en anderzijds de rebellen, die zwarte niet-moslims zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 15-16). Als vermeend Soedanees die bovendien beweert twee jaar in de regio te hebben verbleven, zou u echter moeten weten dat het conflict in Darfur geen conflict is tussen moslims en niet-moslims, en dat de leden van de Janjaweed als Arabieren worden bestempeld (zie landeninformatie). Ook het feit dat u besloot niet naar het Islamitische Khartoum terug te kunnen keren en in de plaats naar El Fasher ging, waar er "niet veel moslims" zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 16), is zeer opmerkelijk te noemen daar de bevolking in Darfur quasi uitsluitend uit moslims bestaat (zie landeninformatie). Voorts kon u geen enkele rebellenbeweging noch rebellenleider noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Zelfs wanneer u even later uitdrukkelijk de namen van Abdel Wahid Mohamed Nour en Mini Arko Minawi werd gegeven, kon u hen niet situeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U stelde ook verkeerdelijk dat het conflict in Darfur bij uw aankomst eind 2003 beperkt bleef tot het uiterste westen aan de grens met Tsjaad (zie gehoorverslag CGVS, p. 15), en dat de problemen in El Fasher pas begonnen in juli 2004 en de stad voor uw aankomst nooit aangevallen werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 18-19) (zie landeninformatie).

Het door u neergelegd medisch attest is niet van aard deze vaststellingen te wijzigen. Het attest bevestigt enkel dat u littekens hebt maar geeft geen uitsluitend over de oorzaak ervan of de omstandigheden waarin ze werden opgelopen. Tot slot legt u geen enkel document voor dat uw identiteit of reisweg zou kunnen aantonen.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde Soedanese nationaliteit zodat in uw hoofd geen "gegronde vrees voor vervolging" of "reëel risico op het lijden van ernstige schade" ten aanzien van Soedan in aanmerking kan worden genomen."

3.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag van 1951, artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, de artikelen 2 e.v. van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve handelingen, de zorgvuldigheidsverplichting, de onderzoeksverplichting en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker verzet zich tegen de motivering van de bestreden beslissing en verklaart dat hij tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) met stress te kampen had en er misverstanden zijn ontstaan, alsook dat hij een aantal vragen blijkbaar niet correct verstaan heeft.

Ter zitting legt verzoeker een kopie van een Soedanese identiteitskaart neer.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (R.v.St., X, nr. 168.403, 2 maart 2007; R.v.St., X, nr. 166.392, 8 januari 2007). Verzoeker geeft niet aan op welke wijze de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsverplichting, de onderzoeksverplichting of het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zou schenden, waardoor het middel voor wat deze onderdelen betreft onontvankelijk is.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt omtrent zijn reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

Waar hij aanvoert dat er misverstanden ontstaan zijn tijdens het gehoor voor het CGVS omwille van de stress waarmee hij te kampen had, merkt de Raad op dat verzoeker nalaat te verduidelijken op welke punten deze misverstanden dan betrekking zouden hebben. Elk interview brengt stress en emoties met zich mee, maar dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat aangenomen moet worden dat een kandidaat-vluchteling op de hoogte is van essentiële feiten met betrekking tot het land van waar hij beweert afkomstig te zijn.

Uit het gehoorverslag blijkt tevens dat het interview op normale wijze is verlopen en kan niet afgeleid worden dat verzoeker bepaalde vragen niet correct zou verstaan hebben. Bij aanvang van het gehoor werd verzoeker ook uitdrukkelijk gevraagd om eventuele problemen te melden, hetgeen hij nagelaten heeft te doen (administratief dossier, stuk 3, p. 1 en 24).

Verzoekers onwetendheden en foutieve verklaringen zijn dermate duidelijk en fundamenteel dat zijn geloofwaardigheid volledig wordt ondermijnd. Verzoeker verklaarde hoog opgeleid te zijn (administratief dossier, stuk 3, p. 2), waardoor van hem redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij kan antwoorden op eenvoudige vragen over zijn beweerde land van herkomst en recente gebeurtenissen. De bestreden motivering stelt aldus terecht dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Soedanese nationaliteit, gelet op (i) zijn uiterst gebrekkige kennis over de subgroepen binnen de Dinka, waartoe hij beweert te behoren, en de etnische groepen in het Zuiden van Soedan (ii) zijn talenkennis, waaruit blijkt dat hij geen Dinka en nauwelijks Arabisch spreekt, maar wel Akan-Twi, een taal die in Ghana gesproken wordt (iii) zijn ontoereikende kennis over Soedan in het algemeen, de Soedanese valuta, het conflict in het zuiden van het land, alsook het conflict in Darfur, hetgeen des te meer klemmt daar verzoeker voorhoudt ingenieur te zijn van opleiding (administratief dossier, stuk 8, vragenlijst CGVS) en hij aldus hoog opgeleid is. Deze motivering, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, wordt door verzoeker geenszins op concrete en afdoende wijze ontkracht, waardoor zij overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen.

Gelet op het voormelde vaststellingen is de ter zitting bijgebrachte identiteitskaart, die een kleurenkopie betreft waaraan wegens de manipuleerbaarheid van kopies geen authenticiteit kan worden verleend, dan ook niet dienstig daar deze zijn teloorgegangene geloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden nationaliteit niet kan herstellen.

Het faxbericht van 19 mei 2008, dat werd toegezonden na de sluiting der debatten, is niet dienstig daar geen melding wordt gemaakt van een vraag tot heropening der debatten.

Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan instellen bij de Raad wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die van de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar de interpretatie die bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang, opdat de vordering ontvankelijk zou zijn, persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (zie o.a. R.v.St., nr. 169.116, 20 maart 2007; R.v.St., nr. 148.037, 4 augustus 2005; R.v.St., nr. 139.086, 12 januari 2005). Volgens het algemeen rechtsbeginsel "*Fraus omnia corrumpit*" (R.v.St., nr. 168.515, 5 maart 2007; R.v.St., nr. 116.620, 28 februari 2003; R.v.St., nr. 99.520, 5 oktober 2001; R.v.St., nr. 98.827, 12 september 2001), dat de openbare orde raakt, wordt het wettig karakter van het belang aangetast wanneer verzoeker de Belgische asielinstanties op intentionele wijze misleidt om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen. Uit het bovenvermelde blijkt dat verzoeker intentioneel de asielinstanties tracht te misleiden door het aanwenden van een nationaliteit die hij niet bezit. Hieruit volgt dat het beroep onontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 mei 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.